

THEATER, MUSIK, LITERATUR OG KUNST.

Thorvaldsens Museum.

Da Thorvaldsen for fem Aar siden vendte tilbage til sit Fædreland, afsløstes den ene Fest af den anden, for at feire den store Mesters Ankomst. Ogsaa i Studentforeningen, i en Krebs af modne Videnskabsmænd og begejstrede unge Menner, modtoges han med Jubel, og midt under Festen fremstod som ved et Tryllestage et Billede af hans vordende Museum, inmedens fra et usynligt Chor den høitidelige Spaadom tonede gjennem Salen:

"Snart skal det reise sig
Her paa hans Fædreplat,
Bredt din Stolthed ud,
Fædreland!

"Sildigste Slegter skal
Undrende stue det,
Verden misunde Dig,
Fædreland!

Denne Prophetie er nu snart gjort til Virkelighed, thi Museets Mure have allerede for længe siden reist sig, og det vil snart staae færdigt og fuldstendt som et fremragende Mindesmærke om et udødeligt Genie og Medborgeres Anerkendelse og Beundring.

Nu da Vinteren nærmer sig og standser det raff fremadskridende Arbeide, turde det måske være interessant nok for det større Publicum at gjøre en Gang igennem Museets Sale og kaste et Blik paa hvad der allerede er præsteret, medens Tanken i Fortbigaende dvæler ved, hvad der endnu vil følge, og ved de kostelige Skatte, der skulle opbevares i disse Haller — og det er til en saadan Gang, at vi her tilbyde os som Cicerone.

Vi begive os altsaa paa Veien. De nogen Mure mode ikke længere vort Die, thi den udvenlige Dækningssarve, gaul og sort med røde og blaae Farvingslinier, er allerede paalagt, men Figurerne, der skulle fremhæves paa denne Grund, ere endnu ikke anbragte. Paa samme Maade som Frescomaleriet anlægges paa Kalken, ere Farverne her anlagte paa Cementpudding, først paastrogne og derpaa afslattede — en Methode, der første Gang her er forsøgt, efter at mangfoldige Prøver ere gjorte i denne Vinter, som alle sammen vidne om, at de ville staae sig, og at vort varfse Clima ikke vil kunne stade dem.

Vi træde ind i Forhallen, en afgang Sal med hvælvet Loft, 55 Alen lang, 14½ Alen dyb og 19 Alen høj. Her skulle Equesterstatuerne af Maximilian og Poniatowsky opstilles, samt de colossale Portraitstatuer af Schiller, Gutenberg og Copernicus, Gravmælerne over Pave Pius den Syvende, Hertugen af Leuchtenberg o. s. l. Det er en grandios Forvagt, der nok vil vække Værfrygt og stemme Tanken til Alvor og Betragtning, hvis noget af Bylivets sammensnærende Smaaligheder endnu skulde klæbe ved den.

Forhallen fører ind i en Corridor, der gaaer langs med begge Sider af den indvendige Gaard, og er bestemt for større Basreliefs-Compositioner henhørende til den christelige Kunst. Her vil man gjenfinde Johannesgruppen, et af Thorvaldsens udødeligste Bærker, samt hvad han allerede har komponeret og endnu vedbliver at komponere for Raadhuset, Slotskirken o. s. v. Corridoren fører fra begge Sider lige til Christusalen, der vender ud imod Slotskirken og danner Bygningens Baggrund; den er henimod 22 Alen lang, 14½ Alen dyb og 18 Alen høj. Salen er frescomalet, og dens architectoniske Decoration er allerede fuldfort. Hvad der endnu mangler er de to Basrelieffer "Christi Indtog i Jerusalem" og "Gangen til Golgotha", som begge her ville blive anbragte. Midtfor kommer Christusfiguren med sex af Apostlerne paa hver Side, adskilte fra ham ved tvende Døbeengle: den knælende fra True Kirke og en staende. Den smagfulde Loftmaling bestaaer af hvide Cannelleringer paa blaa Grund, et Slags Relief i Fresco, der ogsaa for første Gang er forsøgt her og gør en ganske fortællig Virkning ved den Illusion, som Lys og Skygge frembringe for Øjet. I Halvcirklen paa den bageste Væg er, efter Thorvaldsens Composition, af Noed optegnet et interessant Billede af Frelserens Opstandelse, der, udført i Fresco, vil staae i en smuk Harmonie med Salens øvrige Farvning.

Paa begge Sider fører Corridoren ind til en Suite af mindre Bærrelser: tolv paa den venstre Side og ni paa den høje, thi Unbringelsen af Trappen borttager de tre første. I hvert af disse vil blive placeret en enkelt Statue, for at denne, isoleret fra alt Uvedkommende, kan gjøre sin Virkning for sig og nydes i usofstyrret No. Det er en Tanke, der gør Bygmesteren Være og viser, hvor godt han har forsøgt sit Hverv; thi paa

denne Maade vil man bestandig kunne undgaae den trykkende Forneminelse, der ligger i at overvældes af Massen og distraheres i sin Nydelse af de mest forstelligartede Indtryk. Enhver, der i Udlændet har besøgt større Museer og Gallerier, vil kende det Vinlige i denne Gallerie og underskrive det som Sandhed. I nogle af disse Bærrelser ere Posterne ligeledes decorerede i Relief, paa farvet Grund og i antik Stil; samtlige Relieffer ere udført af den unge Billedhugger Freund, og Ornamenterne af Weber, Sørensen og Klein, alle tre Clever af Academiet. I disse Decorationer har man ikke villet lægge nogen bestemt Betydning med Hensyn til de enkelte Statuer; man har kun villet, at de skulle betragtes som en prunklos og besteden Ramme, som en Indfatning af Juvelen, men som saadan ere de højt gracieøse og phantasifulde og ville betragtes med Velbehag og Interesse. Paa Sidevæggene anbringes Thorvaldsens egne Basrelieffer. Galvene i alle disse mindre Sale ere et Slags Mosaik af brændt Leer, en utorgangelig Masse, der ligeledes er tilberedt her; hvert enkelt er lagt efter en forskellig Tegning, men de udmarkere sig alle ved en antik Charakter, der fortræffligt harmonerer med Stemningen i det Helle.

Vi have nu fuldt Gangen igennem alle disse Bærrelser, der ere bestemte til at samle i et Chor, i et straalende Firmament alle disse Stjerner, der have spredt deres Glæde saa vidt over Verden, og vi stige nu op på Trappen til den øvre Etage, der bestaaer af det samme Antal Bærrelser, som nedenunder, og hvis Bestemmelse er at opfatte Thorvaldsens hjelde og kostbare Samlinger af Malerier, eruriske Baser, Monter, Bronzer, Terracotter, Gemmer, Boger, Kobbere o. s. v. Decorationerne heroppe, der ligeledes blive holdte i antik Maner, foretages for Diblikket af Hiltcher, hvis pompejanske Tegninger for endeligt Tid siden gjorde en saa almindelig lykke herhjemme. Maastee erindrer man endnu, at det var Hiltcher, der endnu inden sin italienske Reise gjorde de første pompejanske Forsøg herhjemme ved at decorere de Fremmede Bærrelser, og han har nu her givet et formydet Bestils paa sit lykkelige Talent, og paa høvrigt man i denne Retning endnu kan vente sig af ham. Galvene, der bestaaer af uregelmæssige Smaafsteene, som i smagfulde og ideligt varierede Monstre legges i forstelligsarvet Cement og derpaa afslipes og glattes, have ikke lidet tilfælles med de venetianske Afritter og frembringe saagodt som den selv samme Virkning.

Vi staae nu ved Enden; men forend vi igjen gaae bort, såge vi hen til den utrættelige Architect, det syrende Princip og den ledende And i det Helle. Vi trykke hjerteligt hans Haand og sige ham blot et simpelt og velmeent Tak! thi han forstaaer os nog, og Complimentet bryder han sig kun lidt om.

Til Afsæd kastede vi endnu et Blik paa det indre, ubedækkede Gaardsrum, en Rectangel af 52 Alens Længde og 24 Alens Brede, og hvorfra til alle Sider smaa Portaler føre ind til Corridoren og Christussalen. Men for dette Blik opvæller der sig en Fremtid, et Moment i den tilkommende Tid, som vi, til Held for Kunsten og til Glæde for os Alle, endnu, Gud see Lov!

kunne tænke os langt borte. Her, paa dette Sted har man tænkt sig, — og den store Mester ønsker det Samme — at Skaberne af alle disse Bærker engang skulde hvile efter sit magelske Dagverk, og hvilket Sted kunde ogsaa være smukkere valgt, hvilken Højplads mere værdig og opnået end denne, midt i Centrum af hans Livs merkværdige Virken, midt mellem et Aftom af usædelige Born, der vaage over deres Fader og frede om hans Aftre! Paa dette Sted, hvor hans forklaarede Land vil sege hen fra sin Himmel, paa dette Sted bor ogsaa hans Legeme hvile — men den Dag være endnu langt borte, da Fædrelandet skal skede sig i Sorg over Tabet af sin største Mand og den ædlest af sine Sønner!